

Sněženka farní

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

Číslo 7, 8

Ročník VII.

Červenec, srpen 2001

Motto: Největší nebezpečí, které by mohlo v lidstvu vyvolat hrůzu, není nějaká vnější katastrofa..., ale ztráta životní radosti. Bez této radosti ze života, ohně duše, tohoto překypování touhy po životě, neexistuje silný náboženský život, ale jen únava a prostřednost.

Pierre Teilhard de Chardin

Malé typy pro dny volna

Dělat jednou něco docela jiného, něco bláznivého, namalovat obraz, zase číst knihu, udělat něco předem nepromyšleného a neptat se hned proč, prožít něco docela nového, neplánovaného, dobrodružného, něco prozkoumat, snad docela vynalézt, poslouchat dobrou hudbu výjimečně ne jako kulisu, být skutečně člověkem, sebou samým, zabývat se otázkami, které jinak odsouváme, mít čas pro lidi, žít a ne se jen nechávat žít, říkat „já“ a ne „lidé“ nebo „ono by se..“

Hezké prožití prázdnin přeje redakce.

Z FARNOSTI

Poděkování

Dostali jsme za úkol od farní rady zorganizovat občerstvení na neděli 17. 6. u příležitosti prvního svatého přijímání a primice bratra Bartoloměje. Abych se přiznal, měl jsem z toho velký strach, protože, jak víme, při takových příležitostech se sejde vždy velké množství lidí. A proto jsme se na Vás obrátili s prosbou o pomoc.

Někteří jste vypomohli finančně – vybralo se 2 600,-Kč (nákupy stály cca 3 500,-), někteří přinesli něco přímo již hotového, sladké i slané, a někteří z Vás také přišli v neděli brzy ráno vypomoci s přípravou občerstvení. Touto cestou bych chtěl poděkovat také bratřím františkánům, kteří se podíleli na financování oslavy a zvláště bratru Filipovi, který z velké části obstaral nákup. Velké poděkování patří i vzácné paní Sosnové za tradičně výborné cukroví, jmenoval bych ještě výborné dorty pro oslavence (děti po 1. sv. přijímání a br. Bartoloměje), které k nám doputovaly z Říčan. Také velké poděkování Vám všem, kteří tu nejste jmenováni! Těšíme se na příští spolupráci při další společné akci.

Vladimír Vašků

Ohlédnutí

První svaté přijímání, první mše svatá bratra Bartoloměje. Jeden z dalších hezkých zážitků. Poslední dobou si pěkné dny a zážitky ukládám do své mysli jako skvosty do truhlice. Mé děti už odrostly, pomalu se stávají samostatnými a staví se do role dospělých. Tím více jsem si u dnešního prvního přijímání vybavila své děti ve věku sedmi až deseti let.

Vše mělo své kouzlo. Brzo ráno jsem vstala a šla trochu pomoci s přípravou. Proběhla v tichu a rychle, aby se vše stihlo. Kostel byl plný, děti nastrojené a plné očekávání, bratr Bartoloměj zářil. Chvilé ticha před mší sv. dýchala slavnostním okamžikem. Dnes jsem měla pocit, že Bůh je tu s námi. Tak obyčejné? Ne, tak překvapující.

Za dnešní den děkuji všem rodičům, dětem, všem zúčastněným i za všechny připravené dobroty. Neděle byla slavnostní a ten pocit mi zůstal po celý den.

Z. Pavlasová

Mše sv. pro děti a rodiče bude po prázdninách pravidelně **od neděle 9. září 2001 v 10:15 hodin** v kapli sv. Michala.

Benefiční koncert ve středu 27. června v 19.15 hodin

v kostele Panny Marie Sněžné

Účinkující: Ludmila Vernerová - soprán
Pavel Berka - varhany

Po koncertě se ještě sejdeme v klubu na krátké posezení.

Pozvání

Výtěžek z koncertu bude věnován na letní farní tábory. Již řadu let organizuje Honza Deutsch letní tábor pro děti z farnosti a děti, které by se z finančních důvodů nikdy nemohly tábora účastnit. Již druhým rokem se koná i druhý turnus tábora, který vedou Vendula Poláková a Máří Kašparová.

Chcete se svým malým příspěvkem podílet na zdárném průběhu tábora? Pokud ano, přijďte na koncert. Není víkend, není ani tma, nemusí přece jít celá rodina, ale stačí zástupce. Připadá vám to jako ztracený čas? Hudbě nerozumíte? Využijte tedy tento čas k zamyšlení. Jde přece o vztah k lidem. Nejsem jen ten, kdo přijímá (mše, náboženství, katecheze..), ale taky, co já přináším těm druhým.

Setkání při modlitbě

V úterý 12. června se nás sešlo již 15. Zpívali jsme písně z Taize, chválili, děkovali i prosili Hospodina za potřeby osobní, farnosti i obecné. Přečetli si i úryvek z Písma. Myslím, že jsme se snažili být otevření i upřímní. Těšíme se na příští setkání, které bude v září.

Výuka náboženství ve šk. roce 2001/2002

Od září 2001 bude podle zájmu pokračovat výuka náboženství. Prosíme, abyste přihlásili sebe nebo své děti již nyní před koncem školního roku. Přihlášky jsou k dispozici na faře, nebo uveďte: jméno, adresu, věk (není omezen), třídu (ve šk. r. 01/02), kontakt (nejlépe telefon), podpis. Vyplněné přihlášky odevzdejte (nejlépe) do konce června na faře.

PŘIPRAVUJEME

Koncert

v pondělí 10. září 2001 v 19:15 hod. v kapli Panny Marie Pasovské.

Účinkovat budou členové Státní opery Praha:

Vít Bulíček: člen SOP, housle, zpěv

Adolf Melichar: člen SOP, varhany

Martina Poděšťová: členka SOP, zpěv

Daniela Radosa: členka SOP, zpěv

Béatrice Radosa: žákyně ZŠ, zpěv

Autoři: L. Viadana, G. B. Pergoles, G. Tartini, W. A. Mozart, L. Koželuh,
B. M. Černohorský, A. Dvořák, J. S. Bach, C. Franck, V. Bulíček

Návštěva Plzeňáků v Praze se uskuteční 30. září 2001 (event. 14. 10.).

Přesný termín a program bude v zářijové Sněžence.

Nezapomínejme, že všechny nabídky jsou především pro nás farníky.

Z CÍRKVE

Dny Josefa Zvěřiny 2001

V Hejnici, starém františkánském poutním místě pod zelenými kopci Jizerských hor, se ve dnech 8.-10. června konal IX. ročník Dnů Josefa Zvěřiny. Česká křesťanská akademie, dnes působící již ve čtyřech desítkách českých a moravských měst, pořádá toto setkání jako nejdůležitější akci v roce, jako příležitost k mimořádnému společenství těch, kterým není lhostejný osud víry a církve v dnešní společnosti a dnešním světě. Naše farnost měla na letošních dnech své zastoupení (4), a jeden ze zástupců se o nich pokusí podat zprávu.

Nemůžu začít jinak než – v Hejnici. Za posledních deset let tu uprostřed sudetské „pouště“ zásluhou neúnavného organizátora P. Miloše Rabana vyrostlo kolem poutní baziliky moderní až luxusní „kongresové centrum“ – když jsme dorazili do Hejnice a postavili se do fronty na jmenovky, informace a lístečky s čísly hotelových pokojů, připadal jsem si trochu jako na konferenci světových finančníků... To je hejnická Mater formosa: téměř nepřetržitě se tu konají různá setkání, jednání a jiná důležitá konání. A abych nezapomněl, byli jsme ubytovaní v hotelu Zvon (čísla pokojů 104 a 106).

Program Zvěřinových dnů měl dvě hlavní části: přednášky a besedy s následnými diskusemi – ty se konaly v bazilice, a jednání pracovních skupin, jakýchsi na místě vytvořených sněmovních kroužků. Podařilo se tak spojit

opravdu široký a hluboce založený pohled na situaci církve v naší dnešní převážně nenáboženské společnosti s konkrétními problémy. Rozhled a zasazení do kontextu byla především zásluha hlavních přednášejících – prezidenta ČKA prof. P. Tomáše Halíka a vzácného hosta, prof. Eberharda Tiefensee z univerzity v Erfurtu.

Tomáš Halík rozdělil (s jistým zjednodušením) naši církev na tři základní oblasti: „poušť Sudet“, moravskou „lidovou církev“ a farnosti velkých měst. Česká společnost není převahou ateistická, výrazně v ní však převažují spontánní podoby Boha nad obrazem, který prostředkují církve. Naděje křesťanství je v tom, že se stane skutečnou cestou, otevřenou všem, ne uzavřenou ideologií. Zazněla také krásná slova otců II. vatikánského koncilu: církev je a vždy musí být „svátostným symbolem jednoty, k níž je povoláno celé lidstvo“.

Ve východní části Německa, jak jsme se dozvěděli od profesora Tiefensee, se vytvořila téměř zcela nenáboženská společnost s vlastní kulturou svátků a morálním kodexem, který se nijak podstatně neliší od křesťanského. Pro mnoho lidí tam je dnes křesťanství něčím stejně vzdáleným jako třeba islám... to je situace, v níž žijeme i my a jež nám klade obtížné úkoly – jak odpovědět těm „venku“, když se nás ptají – „A k čemu jste vy křesťani vůbec dobří?“

K tomu, abychom vůbec dokázali na takové otázky odpovídat, je třeba důkladného a hlubokého zamyšlení nad sebou, nad svou cestou a svým společenstvím. Dnes nám možnost takového zamyšlení nabízí plenární sněm naší církve. V Hejnici bylo přítomno mnoho animátorů sněmovních kroužků i jejich „obyčejných“ účastníků. Zaznělo hodně kritických hlasů, ale stále bylo jasně zřetelné, že sněm a možnost nových center komunikace, kterou nabízí, je něco nenahraditelného a nesmírně důležitého. Liberecký sociolog dr. Libor Prudký dokonce označil sněmovní kroužky za „největší občanskou iniciativu po roce 1989“.

A kritické hlasy? Mnohokrát zazněly stížnosti na komunikaci laici - kněží. Mnozí kněží se jakoby bojí komunikace, laici zase ještě nedovedou nalézt vhodné způsoby, jak je oslovit. Zaznělo dokonce slovní spojení „pastorace kněží“. Ať už se závěry z kroužků nakonec dostanou do jednání sněmu nebo ne, laici (a řeholní sestry, ve sněmování velmi aktivní) by měli „sněmovat i po sněmu“. Církev je zároveň instituce i společenství, a je na každém z nás, aby rozměr společenství neskomíral a církev nevypadala jako chladná a neútulná loď starobylého, ale opuštěného kostela.

V průběhu víkendu nás navštívili dva biskupové – shodou okolností oba z pražské arcidiecéze. Biskup Václav Malý je známý svým zájmem o hlasy

„zdola“ a i tentokrát to byl on, kdo povzbuzoval k odvaze i k trpělivosti, když se zdá, že věci příliš nejdou dopředu. Druhým hostem byl biskup Jaroslav Škarvada. Na jeho mši v sobotu ráno nezapomenu: byla, podobně jako rozloučení s otcem Norbertem u Panny Marie Sněžné, nesena osobní vzpomínkou, tentokrát na Josefa Zvěřinu. V krátkém úryvku z jednoho Zvěřinova textu zazněla slova „my křesťané jdeme světem s bláznivou radostí“. Najednou byla ta radost přítomná mezi námi, a věřím, že si jí s sebou odnesli aspoň špetku do svých domovů všichni účastníci hejnického setkání.

Kdybych se měl pokusit shrnout poselství letošních dnů Josefa Zvěřiny, řekl bych: jediné, když si uvědomíme a připustíme závažnost a obtížnost problémů, které jsou před námi, můžeme se je s důvěrou v pomoc Boží snažit trpělivě a odvážně řešit.

Filip M. Outrata

HISTORIE

Kostel Panny Marie v Louži

Období Josefa II. spojilo zvláštním poutem osudy dvou pražských kostelů způsobem velmi příznačným pro jeho racionalistické a pragmatické myšlení. Tato doba na rozdíl od předchozí doby baroka, definitivně, učinila z církve nástroj své moci, z farářů udělala řadové státní úředníky a církevní majetek fakticky zestátnila. Pro církev v českých zemích to byla rána nepoměrně větší a hlubší, než byly svého času husitské války a následky tohoto nedobrovolného spojení státu a církve v myslích lidí doznívají ještě dnes.

Ve skutečnosti šlo ovšem o naprosté zotročení církve jako celku a její zapojení do systému racionalistické, přísně centralistické a pramálo duchovní správy země. Rušení tradičních far a kostelů i dalších duchovních center, zejména klášterů, přineslo v kulturní oblasti ztráty, plně srovnatelné s husitským obdobím a nakonec i dobou vlády komunistů. V Praze v 80. letech 18. století tak zanikla řada vynikajících církevních památek buď přímo nebo jejich proměnou v kasárna či sklady, což vedlo většinou posléze rovněž k jejich hmotnému zániku.

Středověký kostel Panny Marie v Louži stával v místech zadního traktu Clam-Gallasova paláce obráceného do Mariánského náměstí, které má svůj název právě podle něho. V době, kdy se o něm děje první zmínka, v r. 1322, byl již farním. Sídliilo zde bratrstvo malířů, založené v r. 1348, které zde konalo pravidelně svou hlavní pouť v předvečer svátku svého patrona sv. Lukáše.

Nedaleko odtud, v Platněřské ulici vlastnil dům čp. 91 univesitní mistr, lékař Václava IV. Albík z Uničova, v letech 1411 až 1412 pražský arcibiskup. Při kostele vystavěl v r. 1410 kapli sv. Kosmy a Damiána, patronů lékařství, v

níž nechal zřídit svůj hrob s bohatě zdobeným náhrobkem - o jeho vzhledu se však můžeme jen dohadovat. Z doby, kdy byl arcibiskupem, pocházejí však obě překrásné tepané a zlacené bysty sv. Petra a Pavla v kapli arcibiskupského paláce, vykazující jeho vytříbený umělecký smysl.

V době náboženských zmatků v 15. a 16. století byl dočasně obsazen nekatolickými faráři, jako řada dalších kostel, což ovšem kostel uchránilo před zničením, tak, že se po Bílé Hoře opět navrátil katolíkům. Na počátku 18. století byl opraven za účasti předního architekta českého baroka Fr. Maxmiliána Kaňky a vynikajících umělců, malíře Petra Brandla a sochaře Matyáše Brauna.

Tím ovšem fakticky končí šťastná doba úcty a vážnosti kostela. Vláda Josefa II. přinesla již v r. 1782 jeho zrušení. Neuplynulo ani deset let a v r. 1791 byl opuštěný kostel zbořen. Na jeho místě pak vznikl zadní trakt Clam-Gallasovského paláce s divadlem a známou kašnou Terezkou.

Fara od zrušeného kostela byla pak r. 1786 přenesena na místo fary u P. Marie Sněžné, jejíž budova byla v té době výrazně přestavěna z někdejších kaplí sv. Hedviky a sv. Brikcí.

Osud řady děl tvořících kdysi bohatou výzdobu kostela P. Marie v Louži je nejasný, některá se však dochovala. Vynikající Branovy plastiky jsou dnes zčásti ozdobou sbírek Národní galerie, některé však byly spolu s farou přemístěny do kostela P. Marie Sněžné, kde jsou dodnes.

Můžeme tu obdivovat pozdně gotickou křtitelnicí z r. 1459, umístěnou v kapli sv. Antonína, i oba svícny (kandelábrý), přelité ze starších renesančních v r. 1696. Při pohledu na ně vzpomeňme tedy i kostela P. Marie v Louži, památky, která spolu s dalšími zaniklými kostely dotvářela mnohotvárnou a pestrou duchovní tvář středověké i barokní Prahy a její staleté historie. *JJO*

HUMOR

Tři kamarádi přišli k nebeské bráně. Svatý Petr se jich ptá, co by chtěli slyšet na svém pohřbu.

„Že jsem byl úžasný manžel a otec,“ zasní se první.

„Že jsem dokázal vychovat děti, postavit na nohy rodinnou firmu a prožít krásný a smysluplný život,“ rozpovídá se druhý.

Svatý Petr pokyvuje hlavou a obrátí se k tomu třetímu.

„A já bych chtěl,“ vyhrkne třetí, „aby na pohřbu všichni řekli – podívejte, on se hýbá! Je živý!“

Bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné v červenci a srpnu 2001

všední dny: 8:00, 18:00 (po mši sv. večerní nešpory)

neděle: 9:00, 11:30, 18:00

čtvrtek: 19:00 adorace v kapli sv. Michala

PROGRAM U PANNY MARIE SNĚŽNÉ Červenec, srpen 2001

27. 6.	St	19:15	Benefiční koncert: L. Vernerová (soprán), P. Berka (varhany)	kostel
30. 6.	So		Odjezd dětí na tábor (I)	
5. 7.	Čt		Slavnost sv. Cyrila a Metoděje	
6. 7.	Pá	18:00	Při mši sv. zpívá smíšený sbor (Anglie)	
8. 7.	Ne	18:00	Při mši sv. zpívá dívčí sbor (Anglie)	
14. 7.	So		Odjezd dětí na tábor (II)	
16. 7.	Po	8:00	Připomínka 14 umučených bratří	
5. 8.	Ne		Poutní slavnost u Panny Marie Sněžné	
6. 8.	Po		Svátek Proměnění Páně	
9.- 12. 8.			Eucharistický výstav	
15. 8.	Ne		Slavnost Nanebevzetí Panny Marie	
24. 8.	Pá	18:00	Slavné sliby bratří Augustina a Josefa (při mši svaté)	kostel
25. 8.	So	11:00	Jáhenské svěcení bratří – celebrique biskup Škarvada (bratři Augustin, Didak, Filip, Josef a Lukáš)	
4. 9.	Út	17:00	Sněmovní kroužek	klub
9. 9.	Ne	10:15	Mše sv. pro rodiče s dětmi	
10. 9.	Po	19:15	Koncert (zpívají a hrají členové Státní opery Praha) -kaple Panny Marie Pasovské	

Výstava v kapli sv. Jana Nepomuckého:

12. 6. -10. 7. Hračky a kapsáře pro postižené děti (10-18)
13. 7.-15. 7. Růže (poezie života) (10-18)
19. 7.-11. 8. Obrazy Eliška Jakubíčková (13-18, kromě pondělí)
15. 8.-31. 8. Pozdravy z tropů - obrazy (olej+ kombinovaná technika) (11-18)

V září se budeme scházet stejně jako před prázdninami. Ev. změny uveřejníme v říjnu.

Náklady na vytištění tohoto čísla Sněžky jsou 3,- Kč.

Dobrovolné příspěvky vhadzujte laskavě do pokladničky v kostele.

Kontaktní adresy redakce: Farní úřad, Jungmann. nám. 18, Praha 1, tel.: 22 24 62 43

Outratovi, Krakovská 24, Praha 1, tel.: 222 121 55

Jirsovi, Soukenická 14, Praha 1, tel.: 22 31 35 13, jirsoval@volny.cz

Uzávěrka příštího čísla Sněžky je 15. srpna 2001.